

[Leif Hermann]

tilbageføres til kommunerne og fra 1988 ikke en krone tilbageføres til kommunerne.

Jeg vil bede hr. Grove om at sætte sig lidt bedre ind i de afgiftsprincipper, Socialistisk Folkeparti lægger til grund, når vi snakker om afgifter.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Grove lægger vægt på, at man kender hele toppen i landbruget med korrekt fornavn og efternavn. Jeg må tilstå, at jeg kender nok flere menige landmænd, end jeg kender folk i toppen.

Nu skulle – i stedet for afgifter og i stedet for nogle metoder – efterafgrøder være den store åbenbaring. Det er jeg glad for, hr. Grove. Jeg står her med et forslag til folketingsbeslutning. Det er søreme fra 1983, 9. november, tilfældigvis fremsat af Socialistisk Folkeparti. Punkt 6 i forslaget hedder:

»Udvaskningen af kvælstof i vinterhalvåret begrænses ved, at der stilles krav om enten vinterdækkende afgrøde, efterafgrøde eller nedpløjning af halm om efteråret.«

Det sagde vi i 1983. Vi ville gerne have haft det med i NPO-handlingsplanen som en bindende ting. Dengang sagde Det Konservative Folkeparti, sagde regeringspartierne, at det kun skal ske ved rådgivning, men nu kan jeg altså forstå, at det skal redde det hele.

Sagen er, hr. Grove, at I ikke anviser metoderne, og derved har I heller ingen sikkerhed for, at det samlede gødningsforbrug går ned, og det er det samlede gødningsforbrug, vi skal have ned, hvis vi skal løse problemerne.

Kent Kirk (KF):

Man kan få det indtryk, når man har lyttet til debatten, at det, der står i Berlinske Tidende i dag, citatet af Goethe: »Jo mere man ved, desto mere tvivler man«, passer præcis på denne debat. Det er mit indtryk, at der ikke er nogen eller i hvert fald ikke ret mange, der har evnet at tvivle i denne debat. Det lyder, som om man har alle løsninger på problemet. De er godt nok forskellige, men sagens kerne er vel, at der ikke findes en endegyldig løsning på hele miljøproblemet.

Det vil være en skam, hvis denne debat skal munde ud i, at det, der kommer til at stå

tilbage i befolkningens bevidsthed, er, at de danske farvande er døde, at kvaliteten af danske fisk er dalende eller endog så dårlig, at man ikke kan spise danske fisk. Det er ikke det, der er tale om.

Det, der i virkeligheden er tale om, og det, vi måske kan gøre noget ved, og det, vi skal gøre noget ved, er at forhindre det iltsvind, vi ser i de danske farvande to måneder om året. Dette iltsvind skyldes den organiske forurening. Iltsvindet som sådant påvirker ikke kvaliteten af de danske fisk, men påvirker deres adfærdsmønster. Derfor er det selvfølgelig noget, det danske fiskerierhverv interesserer sig for, for hvis fiskenes adfærdsmønster ændres så meget, at de svømmer væk fra de danske farvande, så er det jo noget, der berører de danske erhvervsfiskere. Men det er vigtigt igen at understrege, at det eneste, der kan ske – også selv om det er vigtigt, hvis det sker, og katastrofalt for de mennesker, der lever af det – er, at fiskene svømmer væk.

Selvfølgelig kan vi komme i den situation, at nogle fisk ikke har mulighed for at bevæge sig væk fra de farvandsområder, hvor der er iltsvind, og disse fisk vil selvfølgelig dø, ligesom de dør, når man trækker dem op af vandet.

Men den organiske forurening er ikke en kemisk forurening, som optages i fiskene, påvirker fiskenes kvalitet og kan overføres til menneskene. Det synes jeg i det mindste skal siges her, når man diskuterer så meget omkring forurening med næringsstoffer i de danske farvande.

Målet må være at begrænse udsivning af næringsstoffer, således at vi ikke igen kommer til at opleve iltsvind i de danske farvande, og midlet må være, at vi alle skal samarbejde om det. Dette samarbejde kan bedst etableres, hvis vi er åbne over for alle de parter i det danske samfund, der på den ene eller anden måde har berøring med udledningen af næringsstoffer. Derfor vil jeg også gerne sige om den debat, der har været omkring landbruget, at jeg tror, vi når længst, hvis vi her fra Christiansborg går i samarbejde med landbruget i stedet for at slå det oven i hovedet.

Hjortnæs (S):

Jeg kan sige til hr. Kent Kirk, at en væsentlig del af debatten i dag ganske naturligt